ANUL XXIII Seria II. — No 825 — 4 pagini 5 LEI — C. — Miercuri 10 Februarie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti | Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60, Secretariat . . 5.91.80, Provincia . . 5.91.80, Tipografia . . 3.26.60 | Prim Redactor N. Papagheorghe | ABONAMENTE 1 an . . . . Lei 1200, 6 luni . . . . „ 600, Autorităţi, Instituţii, cluburi: 3000 lei | Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR, Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/938, Administrator Delegat: Al. Iliescu

DE TREI ORI CAMPION AL EUROPEI IN 15 ANI

Duminică dimineaţă, în cadrul reuniunii dela cireul Milea, boxul românesc a sărbătorit cu fastul cuvenit pe Lucian Popescu, campionul României la categoria până şi fost în trei rânduri campion al continentului.

Nu vom insista aci asupra modului cum a decurs festivitatea, înşiruind prezentele rânduri sunt destinate omului, nu sărbătoarei.

Incheind 15 ani de rodnică activitate, fostul triplu campion al Europei a fost înconjurat de admiratorii săi cu atenţia ce se cuvine acelora cari au scris pagini de aur în cartea sportului românesc.

Entuziasmul masiv cu care a fost primit sărbătoritul de către cei prezenţi consittue cea mai bună mărturie a simpatiilor de care se bucură încă, acela care cu aproape 13 ani înainte a realizat cea mai răsunătoare performanţă sportivă de până atunci.

Adolescent în vârstă de numai 18 ani, Lucian Popescu a reuşit la 7 Iunie 1930 marele tur de forţă al aducerii în patrimoniul statului a primului titlu continental de box. Ceeace nu izbutiseră oameni mai copţi şi mai îndelung pregătiţi decât copilandrul de pe acele vremuri, a realizat Lucian Popescu care, cu o singură lovitură a făcut cunoscut boxul românese în toată lumea.

E mult de atunci. Totuşi în mintea noastră stărue fazele luptei în care Kid Oliva, venit din Franţa cu aureola de şef al boxului continental la categoria muscă, s'a prăbuşit sub pumnii de fer ai campionului nostru, care devenise tot mai năvalnic. Victoria compatriotului nostru a corespuns unui indescriptibil entuziasm iar a doua zi toate statele Europei ştiau că undeva, pe meleagurile Dâmboviţei, un băştinaş a întrecut toate prevederile cunoscătorilor şi a devenit campion al Europei.

Victoriile ce au urmat au însemnat un corolar al succesului repurtat în ziua de 7 Iunie 1930, iar când Capitala a fost vizitată de spaniolul Carlos Flix, campionul Europei la categoria cocos, toată lumea era convinsă că titlul oaspelui va rămâne, ca şi cel al lui Kid Oliva, la noi. Şi aşa a fost, căci Lucian Popescu i-a servit şi acestuia o lecţie de box şi şi-a trecut, odată în plus, numele în cartea de aur a campionilor continentali.

In calitate de dublu campion al Europei, compatriotul nostru a fost ţinta unor numeroase angajamente cari i-au prilejuit destul de multe deplasări. Dincolo de graniţe însă, Lucian Popescu nu a reuşit să se aclimatizeze şi rezultatele obţinute au determinat pe mulţi să-i considere cariera încheiată.

Campionul nu şi spusese însă ultimul cuvânt şi, atunci când ne aşteptam mai puţin, el a făcut cea mai cântantă probă de vitalitate, învingând categoric pe belgianul Phill Dolhem şi deposedându-l de titlul continental la categoria până. Se împlineau aproape nouă ani de când Lucian Popescu izbutise să se impună întregii lumi prin victoria repurtată asupra lui Kid Oliva.

Continuând să se învârtească, roata vieţii a mai adus lui Lucică numeroase satisfacţii, dar şi unele decepţii pentruca, acum câteva săptămâni, după ce lipsise îndelung din public, să-şi facă o reintrare care a amintit cele mai bune performanţe realizate într'o carieră de 15 ani.

Lucian Popescu a fost sărbătorit pentru activitatea desfăşurată în domeniul boxului. Dar, deşi dragostea cu care a fost înconjurat a atins apogeul, răsplata lui nu va fi deplină până în ziua când publicul îl va sărbători pentru calitatea de nou campion al continentului.

Deţinătorul titlului României la categoria până ţine un cont deschis lui Gino Bondavalli, campionul Europei la aceiaşi categorie. Şi acest cont nu va putea fi lichidat înainte ca matchul disputat anul trecut la Reggio Emilia, oraşul natal al campionului italian, să fie reeditat în Bucureşti.

Este o uzanţă între campioni să nu se considere tranşată o rivalitate decât după ce ambii protagonişti au fost puşi în situaţii egale. Bondavalli este cel care a beneficiat de împrejurări. Este rândul lui Lucian Popescu să revendice acest drept. Şi ne place să credem că italianul nu se va deroba dela legile onoarei.

După revanşa cu Bondavalli, revanşă care prevedem că se va termina în favoarea campionului nostru, va veni ziua adevăratei sărbătoriri a lui Lucian Popescu şi abia atunci compatriotul nostru va putea gusta cu adevărat din emoţiile celui căruia i se aduce justificate omagii.

Aşteptăm cu încredere ziua cea mare a lui Lucian Popescu.

O CLASIFICARE OFICIALA A BOXEURILOR PROFESIONIŞTI AI EUROPEI

— Walter Neusel socotit drept cel mai bun greu de pe Continent —

Neusel înaintea lui Musina şi Seidler

Uniunea boxului profesionist (A. P. P. E.), întemeiată la Roma în Iunie anul trecut sub preşedinţia lui Mussolini, publică la începutul anului nou o listă cu clasificarea oficială pentru 1942. Această listă este interesantă deoarece arată cum este apreciat raportul de forţe al boxeurilor Profesionişti europeni de această organizaţie, cărela îi aparţin acum 16 ţări. In măsura în care a fost posibil, pentru clasificare s'au folosit firesţe, rezultatele matchurilor de până acum. Dacă acestea lipseau, specialişti au trebuit să se lase conduşi de simţul lor.

In această, listă care cuprinde 80 de nume — câte zece pentru fiecare din cele opt categorii — Germania este reprezentată prin unsprezece boxeuri, dintre care cinci grei, aşadar din clasa pentru care APPE se străduieşte să găsească, prin eliminare, un urmaş pentru Schmelling. Intr'o ocreeire măsură turul eliminator a fost anticipat şi campionul german Walter Neusel este socotit drept cel mai bun greu al Europei. Nr. 2 este Luigi Musna (Italia), iar locul al treilea este ocupat de Heinz Seidler (Berlin), o valoroasă apreciere, de care tânărul boxeur poate fi mândru. Heuser şi Koelblin dimpotrivă, sunt oarecum depreciaţi. Ei se află la locul al optulea şi al noulea, după Tandberg (Suedia (Nr. 4), Goffaux-Belgia (5), Roth-Belgia (6) şi Sys-Belgia (7), pe care şi astăzi ar mai putea încă să i învingă. Al zecelea şi ultimul din clasa greilor este Heinz Sendel (Berlin).

Tot atât de interesantă este şi clasificarea semi-greilor şi mijlocilor. In clasa celor dintâi, campionul european Musina ocupă primul loc, urmat de germanul Heinz Seidler şi de campionul german Richard Vogt, ca şi de Goffaux, Roth şi spaniolul Paco Bueno, care l-a învins de curând pe Musina. Clasa semi-greilor are în frunte pe campionul european germanul Iosef Besselmann, care e urmat de Luc van Dam-Olanda, spaniolul Ignacio Ara şi Despeux-Franţa. Ultimul a fost între timp detronat de Tenet, dar germanul Walter Mueller lipseşte din listă. Nr. 1 la categoria grea este campionul european Marcel Cerdan (Franţa), înaintea celor doi italieni Peire şi Michele Palermo, în timp ce campionul Germaniei Gustav Eder urmează abia la locul al şaselea după Wouters (Belgia) şi Kouidri (Franţa). In ultimele clase se află la categoria muscă campionul european Urbinaţi înaintea lui Anastasi (Italia) şi Ortega (Spania).

La categoria bantam şi până primul loc îl ocupă dublul campion european Bondavalli, iar la categoria uşoară s'a dat întâietate campionului naţional Roberto Proietti (Italia) înaintea campionului european Botta (Italia) şi Nicolas (Olanda).

D-ra Mariana Bogdan

secretara Comisiei Naţionale de Inot pleacă în Elveţia

Miercuri 10 Februarie, d-ra Marianna Bogdan, secretara Comisiei Naţionale de înnot, pleacă în Elveţia, unde timp de 2 luni va urma un curs complimentar de studii.

Cu această ocazie va căuta să se specializeze şi în domeniul natatiei.

Cele 10 porunci ale footballului modern

Mereu preocupat să conjeze jucătorii şi să-i facă atenţi asupra oricărei greşeli care poate fi evitată; să-i ducă acolo încât să-şi dozeze eforturile şi să se mişte raţional, antrenorul Braun a fixat jucătorilor dela Jiul 10 porunci — porunci de footballului modern — de la care nu admite nici o abatere.

Pentrucă aceste porunci nu sunt exclusiviste şi pentru că se potrivesc oricărui jucător, cerem iertare lui Braun pentrucă le publicăm mai jos:

1. — Scopul footballului este desvoltarea corpului şi a spiritului; scopul direct al jocului este de a marca şi de a împiedica pe adversar să marcheze. Footballul modern condamnă orice mişcare care nu serveşte acest scop.

2. — Mingea bine lovită este mai rapidă decât cel mai iute jucător.

3. — Echipa întreagă trebue să fie încontinuu în mişcare. După ce ai pasat mingea, fugi odată cu acţiunea care a început să se desfăşoare, ca să fi la locul tău atunci când va fi nevoie de tine. Pasează întotdeauna înaintea coechipierului pentru ca acesta să poată relua mingea din viteză.

4. — Drumul cel mai scurt spre poarta adversă este cel drept. Cât mai puţine driblinguri. Pase cât se poate de repezi şi înainte, numai înainte pentrucă numai din shoot iese goal!

6. — Nu există poziţie mai bună decât una «bună».

7. — Jucând cu extremele se pot provoca «spărturi» în apărarea adversă.

8. — Interii vor juca înaintea numai atâta timp cât domină adversarul. Când echipa se trece în atac interii devin din nou înaintaşi.

9. — Nu lăsaţi niciodată nemarcaţi extremele şi înaintaşul centru advers, nici chiar dacă echipa voastră este superioară celei adverse.

10. — In faţa porţii tale nu face «figuri», ci degajează.

După toate probabilităţile,..

David va reintra la Venus în primăvară

„Negrii" vor: vrea şi Mircea...

Ce e nou şi interesant în legătură cu echipa Venusului

Desigur că una din grupările de fotbal care atrăgea cel mai mult atenţia cercurilor sportive este Venus.

DAVID

Gruparea «negrilor» a traversat în ultimul timp o acută criză de conducere, din a cărei cauză comportarea jucătorilor şi a echipei a lăsat mult de dori.

Insuş locul pe care-l ocupă în clasamenul de toamnă arată această criză.

Acum însă, Venus are un nou comitet de conducere şi păşeşte în al 29-lea an al existenţei cu speranţe şi încredere.

* * *

Intr'o dimineaţă în tramvaiul 14.

Iordache era adâncit în lectură. Citea «Gazeta Sporturilor».

— Noroc Traianel

— Noroc.

— Ce-i cu voi?

— E bine. Va fi bine, de acum încolo.

Şi încet-încet, am aflat că Venus are numai jucători militari plecaţi: Petea Vâlcov şi Cearughin, că Vasilescu este plecat în provincie; şi că toţi ceilalţi sunt în Bucureşti:

Stănei, Bejoglu, Ghindă, Bărbulescu, Befa, M. Popescu, Jivan, Ene, Ploeşteanu, Humis, Andrei,

(Continuare în pag. 3-a)

Nu-i o simplă versiune

Nicolae Ion-Ţapu îşi va face reintrarea în actualul sezon...

Figura cea mai populară a ciclismului nostru, în ultimul deceniu, este fără îndoială Nicolae Ion Ţapu.

Fiu de sătean din Jilava, crescut în fureşul Capitalei de mic copil, Ţapu are în sport ca şi în viaţă acea isteţime nativă specifică săteanului desgheţat.

In lunga sa carieră ciclistă (a debutat în 1926) în isprăvile sale a adus întotdeauna şi nota personală din smecheria care-l caracterizează.

Deşi dotat cu însuşiri remarcabile, mult nerv, multă vitalitate şi ambiţie într'un fizic de statură mijlocie, Ţapu a adus, intuitiv desigur, în faptele sale sportive faimoasa formulă ciclistă «capul şi picioarele».

Pe deasupra, o fire veşnic însorită, gălăgios, bine dispus, îşi păcăleşte mereu adversarii mascând momentele grele.

INAPOIAT DE PE FRONT

In 1941 şi 1942 N. I. Ţapu n'a activat, el făcându-şi datoria către ţară, în Răsărit, — fiind decorat.

Inapoiat în Capitală, mobilizat la o unitate motomecanizată, vechiul vulpoi al pedalei se gândeşte iarăş la sportul lui drag.

Astfel deunăzi întâlnindu-l nea mărturisit cu oarecare emoţie că-i este tare dor să mai pedaleze.

(Continuare în pag. 3-a)

Case de adăpost pentru tineret

de prof. dr. I. Mihăilă

Intr'un articol anterior ne-am ocupat de românizarea skiului, arătând folosul mersului pe ski, pentru populaţia dela munte şi dealuri şi marile avantaje pe care le oferă skiul în operaţiunile militare de iarnă.

Pentru mersul pe ski ca şi pentru deplasările tineretului pentru cunoaşterea ţării, e nevoe să se organizeze popasuri; acolo unde frumuseţile naturale sunt mai măreţe, unde pământul românesc păstrează urmele faptelor de înţelepciune, de vitejie şi de eroism ale înaintaşilor noştri.

Popasurile se realizează prin adăposturi unde grupele de escursionişti să poată găsi loc de refugiu pentru vreme rea, şi loc de odihnă peste noapte. Ele sunt aşezate la distanţe cari constitue etape de mers de o zi, locuri de unde se poate ajunge cu uşurinţă la culmile cele mai frumoase, la localităţi istorice, la forme fantastice de arhitectură geologică, la monumente ale naturii.

In ţară, la noi, câteva societăţi turistice, luptă de ani de zile cu răspândirea gustului pentru excursii. Au şi realizări impunătoare, o seamă de case de adăpost şi drumuri marcate în munţi. Există şi un organ oficial al Statului care se ocupă cu propaganda turistică, caută să înfrumuseţeze frumuseţile ţării mai ales străinătăţii. Acest oficiu e pus în situaţia de a ţine piept luptei de acaparare turistică pe care o întreprind ţări foarte avansate în acest domeniu. Rezolvarea problemei turistice aşa cum o pune acest oficiu antrenează o întreagă mişcare economică.

Rămâne un compartiment important al turismului nerezolvat de instituţiile anumite anume: Educaţia turistică a tineretului. Societăţile particulare o cuprind numai în mică măsură, şi atunci rămân obligate Instituţiile de educaţie a tineretului, şcoala şi organizaţiile lui paraşcolare să se ocupe de această problemă.

Se face educaţie naţională din cărţi, cu poezii, istorioare. E o metodă perimată. Această educaţie trebue să se facă prin intuirea directă a fenomenelor de viaţă ale neamului, prin cunoaşterea pământului ţării sub toate aspectele lui. Cunoaşterea creaţiei spirituale, şi a virtuţilor neamului. Pământul ţării ca să-l iubim, să ne sacrificăm pentru el, trebue să-l cunoaştem. Trebue să avem mereu vie, în noi, imaginea pământului stăpânit de neamul românesc.

Problema adăposturilor necesare tineretului pentru a înlesni cunoaşterea ţării a preocupat în multe rânduri oficialitatea noastră. Cele mai multe proecte s'au oprit în faţa pretenţiilor de fonduri mari.

In unele cazuri şcolile au luat iniţiativa de a construi case de odihnă la munte sau la mare. Acestea rămân în cea mai mare parte a anului nefolosite.

Au mai fost iniţiative pentru cunoaşterea ţării, cari foloseau un sat dintr'o regiune în care neamul nostru se sbate cu mari greutăţi. Şcolile din vechiul regat adaptase sate româneşti sécuizate. Aci tineretul şcolar a cunoscut mare tragedie a unei părţi din neamul nostru care purta nume româneşti, se închinau ca toţi ceilalţi români, nu se mai putea înţelege în limba neamului. Imprejurările politice îi forţase să uite graiul lor. Elevii acestor şcoli nu vor uita nici odată pericolul care paşte un neam izolat, cotropit de străini.

Unele şcoli normale încă au găsit fericte metode dé cunoaşterea ţării. Adăpostul lor îl formează satul pentru care elevii lucrează. Ei învaţă metodic să cerceteze, să cunoască şi să ajute saté'n planul de realizări şi în manifestările lui de cultură.

Această experienţă é cea mai rodnică şi mai trainică. Problema adăposturilor pentru tineret, trebue îmbrăţişată de mai multe Instituţii. Suntem în plin război, şi în plină é construcţié. Nea rămas colţuri din ţară goale prin evacuarea străinilor. S'a récuperat în patrimoniul naţional atâtea lucruri înstrăinate. Multe locaşuri, care se află în staţiunile climaterice. Să sé rézérve din ele în primul rând adăposturi pentru educaţia turistică a tineretului, popasuri cari să înlesnească tineretului cunoaştera ţării. Acolo unde această soluţie nu-şi găseşte aplicaţia — administraţia cu instituţiile de cultură locală, obştea să vină în ajutor pentru a înlesni amenajarea sau construirea de adăposturi în locurile cele mai potrivite. Pentru educaţia turistică a tinérelului e nevoe de locaşuri modeste, însă multé, din care să cuprindm tot pământul românesc.

Jucătorii de tennis

invitaţi la antrenament

Jucătorii de tennis: Tănăsescu, soţii Rurac, Cararulis şi Schmidt sunt rugaţi să se prezinte la antrenament Miercuri 10 Februarie, orele 19.

Adunarea la OSR, ora 18,30.

Funcţionarii P.T.T. au făcut o reuşită demonstraţie de gimnastică în faţa d-lui Col. Gh. Teodorescu directorul general

Duminică după amiază, în cadrul unei serbări artistice culturale ce a avut loc în sala de spectacole a PTT, s'a desfăşurat şi o demonstraţie de gimnastică şi sărituri la aparate, cu elevii şi funcţionarii PTT, pregătiţi în acest sezon în sala de gimnastică.

Au fost prezenţi d-nii: Col. Gh. Teodorescu dir. g-l al PTT, dir. Neacşu, dir. Roşca, dir. Janini, sub dir. Melitescu, funcţionare şi funcţionari ai PTT.

Demonstraţia fiind reuşită, va fi repetată cu un număr mai mare de executanţi, în sala de gimnastică PTT.

La al patrulea match din carieră

GHEORGHE LUNGU

INTALNEŞTE PE PETRE POP, CAMPIONUL NAŢIONAL LA TOATE CATEGORIILE

Un match deloc uşor pentru un... greu. Un «oltenaş» se plimbă dealungul anilor printre victorii şi prin Europa. Profesionist «de probă». La porţile gloriei. Trei matchuri, trei victorii prin k. o.!

Am anunţat în numărul de eri că Duminică dimineaţa, în arena «MILEA» are loc o nouă gală de box organizată de maestrul EFTIMIE MIHAILESCU, gală în cadrul căreia greul GHEORGHE LUNGU — la al patrulea match profesionist din carieră — va încerca saltul cel mare întâlnind pe PETRE POP, campion naţional la toate categoriile...

E o încercare grea pentru Lungu, dar desigur că seconeanul şi menagerul său, maestrul DINU DOBRE, au speranţe mari în această privinţă din momentul ceau semnat contractul fără a face dificultăţi organizatorului...

Era deci normal ca slătineanul să intre în vederile oficialităţilor

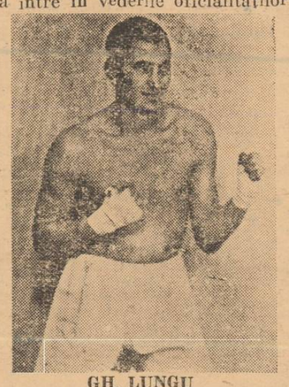

GH. LUNGU

noastre şi să fie selecţionat în echipele ce se deplasau peste hotare...

Şi astfel Lungu şi-a părăsit oraşul cu uliţe înguste şi copii desculţi, pentru a cutreera Europa dela un capăt la altul, în căută-

(Continuarea în pag. 4-a)

O raită prin cariera lui Gheorghe Lungu

Adversarul de Duminică a lui Pop s'a născut într'o dimineaţă înfloritâ de Aprilie din primăvara anului 1910, la Slatina.

Oltenaş «cu două şi patru demăsele», «Ghiţă şi-a trăit verile copilăriei pe malurile Oltului ce astăzi aduce pe valuri, doruri de ţară de pe meleagurile fraţilor înstreinaţi.

Isprăvile unui voinic în box

La 19 ani, «Ghiţă» era un flăcăiaş bine legat, cu umeri largi şi cărare împecabilă. L-a cucerit şi pe el activitatea pugilistică pe care maestrul CRISTIAN PANAITESCU — astăzi cruciad cu spada în mână la margine de

Un match... două...

«Semi mijlociul Lungu» a devenit campion naţional...

«Mijlociul Lungu», idem...

«Semi-greul Lungu», idem...

«Greul Lungu», idem...

Gheorghe Lungu boxa în orice categorie şi învingea... Micul oltenaş de altădată era astăzi un voinic...

Colindând Europa

De câte ori boxa în campionate, «provincialul» Gheorghe Lungu era ţinta atenţiilor cu cari sportivii bucureşteni înconjoară talentele